

Dosarul nr. 1ra-601/23
1-21016307-01-1ra-12072023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte - Țurcan Anatolie,
Judecători - Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie,

a examinat, fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, în cauza penală privind acuzarea lui

Cîșlalî Serghei XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în mun. Cahul, str. XXXXX, anterior
necondamnat,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 05.07.2019 – 07.05.2021;
instanța de apel: 07.06.2021 – 14.12.2023;
instanța de recurs: 19.04.2023 – 20.12.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, completul de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 07 mai 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, **Cîșlalî Serghei XXXXX** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, și condamnat la 4 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis.

În conformitate cu art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Cîșlalî Serghei s-a dispus a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea de la Cîșlalî Serghei în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Homa Valentina, suma de 130.000 lei cu titlul de recuperare a prejudiciului moral.

A fost admisă în principiu cererea succesorului părții vătămate împotriva lui Cîșlalî Serghei privitor la încasarea prejudiciului material, cu oferirea dreptului de a se adresa instanței în ordine civilă.

S-a dispus încasarea de la Cîșlalî Serghei în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă totală de 5130 lei (cinci mii una sută treizeci lei).

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. Prima instanță a constatat că, la data de 18 decembrie 2017, aproximativ la ora 19:50, Cîșlalî Serghei conducând automobilul de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe traseul M-3 129-km + 100 metri, în direcția ieșirii din s. Svetlîi, UTA Găgăuzia în direcția s. Balabanu, r-nul Taraclia, neajungând până la s. Cialîc, r-nul Taraclia, nu a luat în considerație condițiile și situația rutieră, vizibilitatea redusă în direcția circulației din cauza timpului de noapte, înainte de deplasare și în continuarea deplasării nu s-a asigurat, că aceasta va fi în siguranță și nu va crea obstacole, și nu va cauza prejudiciu altor participanți la trafic, nu-i va pune în pericol, nu a ales viteza sigură pentru deplasare, ca să aibă posibilitatea permanent de a controla circulația mijlocului de transport condus și în siguranță să-l conducă, nu a luat în considerație în limitele vizibilității și obstacolul apărut (pietonul Homa Serghei XXXXX), pentru a fi în stare să-l depisteze, și nu a redus viteza până la oprirea definitivă, ca să nu pună în pericol siguranța traficului, și a comis tamponarea pietonului Homa Serghei XXXXX, a.n. 28.12.1970.

Prin acțiunile sus menționate Cîșlalî Serghei a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, și anume:

- art.3, care prevede, că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului;

- art. 45, pct. 1), care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: d) situația rutieră; - pct. 2) care prevede că în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi depistat de conducător, acesta, trebuie să reducă viteza până la oprirea vehiculului, fără a pune în pericol siguranța traficului, acțiuni ce a adus din imprudență la tamponarea pietonului Homa Serghei și cauzarea acestuia vătămări corporale grave periculoase pentru viața, sub formă de auto-traumă: *traumatism asociat închis a capului, toracelui, abdomenului, membrului inferior; fractură înfundată a bolții craniene din partea stângă cu o tranziție la baza craniului, cu lezarea hipofizei; mai multe excoriații pe obraz, fractura claviculei drepte, a coastelor II-X pe linia de medio-claviculară de dreapta, a II-IX-a pe stânga; fractura articulației craniocervicală cu lezarea măduvei spinale, vertebrelor cervicale VII, toracele I, vertebrelor toracale X-XI cu deplasare și lezarea măduvei spinale; fractură-luxație a articulației genunchiului stâng; excoriații-plăgi pe membrele inferioare, excoriații la cap, obraz, ruptura ficatului, de la care el a decedat în aceeași zi, la 18 decembrie 2017.*

Prin acțiunile sale Cîșlalî Serghei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, conform indicilor, *încălcarea regulilor de circulației și de*

exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijloace de transport, care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu *apel*, de către:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Taraclia, *Boris Chirnev*, prin care a solicitat casarea sentinței din 07 mai 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care Cîșlalî Serghei să fie recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis, și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Totodată, a solicitat ca până la intrarea în vigoare a sentinței în privința lui Cîșlalî Serghei să fie aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv. În rest a solicitat ca sentința să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului, a menționat că acuzarea nu contestă calificarea acțiunilor inculpatului, însă contestă individualizarea pedepsei, deoarece prima instanța a aplicat inculpatului Cîșlalî Serghei o pedeapsă excesiv de blândă.

Apelantul a susținut că prima instanță eronat a aplicat în privința lui Cîșlalî Serghei prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare, cu stabilirea unui termen de probațiune, și nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2), art. 75 Cod penal, personalitatea inculpatului și gravitatea infracțiunii comise, de consecințele negative ale infracțiunii comise moartea pietonului Homa Serghei, care este o pierdere disproporționată și irecuperabilă pentru familia și prietenii săi.

A motivat apelantul că Cîșlalî Serghei pe tot parcursul procesului nu a recunoscut vinovăția, ilegalitatea acțiunilor sale de facto nu le-a conștientizat, nu a înțeles în mod corespunzător rezonanța a ceea ce sa întâmplat și nu a tras concluziile potrivite pentru a pornit pe calea corectării.

Astfel, procurorul a considerat că corectarea și reeducarea lui Cîșlalî Serghei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare.

3.2. Inculpatul Cîșlalî Serghe, prin care a solicitat: - achitarea sa de la comiterea infracțiunii încriminate, - respingerea acțiunii civile înaintate de succesorul legal a părții vătămate Homa Valentina privitor la recuperarea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată, - respingerea cererii procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul statului ca fiind neîntemeiată.

În motivarea cererii de apel inculpatul a invocat că, prima instanța incorect a aplicat prevederile art. 264 alin. (3), Cod penal, în privința sa, și a întemeiat sentința pe fraze generale, iar toate probele au fost eronat și părtinitor interpretate împotriva sa, prin ce consideră că a fost încălcat principiul egalității părților în instanța de judecată.

Consideră că prima instanță nu a ținut cont că la data de 18 decembrie 2017, era într-o stare psihofiziologică normală pentru un șofer, a fost atent și adecvat și a reacționat la situația din trafic. A ținut cont de perioada întunecată a zilei, nu a încălcat limita de viteză și regulile de circulație, iar automobilul era într-o stare tehnică bună.

A invocat că mașina neidentificată care circula în fața sa a încălcat pct. 39.1, și care l-a orbit pe martorul Topal, care mergea din sens opus cu faza lungă de lumină, a ieșit pe banda de deplasare a acestuia și a creat o situație de accident. Mașina care circula în fața sa la o distanță de aproximativ 30 de metri îi închidea vizibilitatea și nu a putut fi observat obstacolul.

Totodată, a invocat că instanța nu s-a expus asupra acțiunilor persoanei decedate care a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume din secțiunea circulația pietonilor și a coloanelor, făcând trimitere la pct. 113. 1), 3), 4) 5), pct. 114. 1), 2), 3), pct. 115. 2), pct. 116. 1) lit. c), 3), că în sângele acestuia s-a depistat alcool în volum de 2,82 g/l – ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat. Mai mult a invocat că persoana dată nu stătea pe marginea drumului dar în mijlocul carosabilului, cu fața la trafic, îmbrăcat în haine întunecate și ignorând traficul rutier.

A menționat apelantul că instanța nu a ținut cont de explicațiile date de expertul medic-narcolog Crasnov A.V, date în ședința de judecată, care a explicat comportamentul persoanei care este în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de 2,82 g/l, și anume că: *se exprimă printr-o stare de euforie, încrederea în sine, supraestimarea abilităților și punctelor sale forte, reducerea atenției și a concentrării, trecută în pierderea coordonării mișcărilor, încălcarea coordonării în spațiul înconjurător, îngustarea conștiinței și capacității de a percepe în mod adecvat realitatea înconjurătoare, scade percepția sonoră și vizuală, scade reacția la semnalele sonore și luminoase.*

La fel, a menționat că a fost ignorată concluzia din raportul de expertiză nr. 34/12/1-K-367 din 09 februarie 2021, în care este indicat că nu a avut posibilitatea tehnică de a evita o coliziune în această situație.

Astfel, apelantul a considerat că argumentele prezentate mai sus demonstrează ilegalitatea și netemeinicia sentinței, probele au fost interpretate greșit și părtinitor.

3.3. Avocatul Grigoriu Aurelia în interesele inculpatului, prin care a solicitat rejudecarea cauzei, casarea sentinței din 07 mai 2021 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cișlalî Serghei să fie achitat de la învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea cererii de apel avocatul a invocat că latura obiectivă a infracțiunii include încălcarea regulilor de circulație. Un semn obligatoriu al unei infracțiuni este apariția consecințelor periculoase din punct de vedere social prin neglijență, vătămări grave pentru sănătatea umană, moartea unei persoane.

Nu a fost stabilită relația de cauzalitate între încălcarea regulilor de circulație (sau) funcționarea vehiculului cu consecințele periculoase din punct de vedere social care au avut loc.

A susținut că, instanța nu a studiat corect materialele dosarului penal, nu a acordat aprecierea deplină a dovezilor care au fost acumulate la urmărirea penală, nu a stabilit latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii. Astfel, consideră apelanta că vina inculpatului nu a fost dovedită în mod concludent.

Ca urmare celor menționate a considerat apelanta că este necesară la examinarea cauzei în ordine de apel numirea unei expertize transport-traseologică, pentru prezentarea unui aviz de expertiză judiciară cu privire la posibilele consecințe în caz de frânare de urgență sau schimbarea traiectoriei autoturismului XXXXX cu n/î XXXXX, stabilirea încălcărilor comise de inculpat cu privire la regulile de circulație și relația de cauzalitate între acțiunile lui Cîșlalî Serghei, acțiunile victimei Homa Serghei și un accident rutier în scopul de a dovedi nevinovăția inculpatului Cîșlalî Serghei.

4. Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Cahul s-au admis apelurile declarate de către: procurorul Procuraturii raionului Taraclia, Chirnev Boris, de către inculpatul Cîșlalî Serghei, și de către avocatul Grigoriu Aurelia în interesele inculpatului Cîșlalî Serghei.

S-a dispus casarea parțială a sentinței în latura penală în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea hotărârii noi în această parte, prin care:

Cîșlalî Serghei XXXXX a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu aplicarea pedepsei complimentare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani. În rest sentința din 07 mai 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia s-a menținut.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, urmare analizei probelor în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, cât și circumstanțele cauzei, bazate pe probe concludente și just interpretate, astfel, în mod judicios s-a stabilit vinovăția inculpatului Cîșlalî Serghei în săvârșirea infracțiunii.

Totodată, instanța de apel analizând declarațiile succesoriului părții vătămate Homa Valentina, a martorilor Topal Veaceslav, Panicerschi Alexandr depuse în prima instanță și în instanța de apel, a constatat că coincid fiind analogice și nu au făcut careva declarații noi, descriind evenimentele care au avut loc așa cum le-au devenit cunoscute pe acest caz. Iar declarațiile expertului judiciar Cozlovschi Ghenadie depuse în instanța de apel nu îl dezvinovățesc pe inculpat, dar indică opinia profesională asupra unor situații analogice.

În concluzie, instanța de apel nu a depistat careva divergențe esențiale în declarațiile martorilor date în cadrul primei instanței și în instanța de apel. În acest sens, a considerat necesar de a respinge argumentele expuse în cererile de apel ale apărării, privind achitarea inculpatului Cîșlalî Serghei de la comiterea infracțiunii imputate pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, deoarece potrivit probelor examinate la judecarea cauzei penale în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, vinovăția acestuia a fost dovedită incontestabil.

În astfel de circumstanțe argumentele inculpatului Cîșlalî Serghei precum că, victima Homa Serghei i-a apărut brusc în fața automobilului cu care se deplasa, iar el nu a reușit să-l ocolească sau să frâneze și că îl observa-se doar la o distanță de aproximativ 5 metri, nu constituie temei de achitare.

La fel, prin raportul de expertiză judiciară numărul 329 din 25.01.2018 (f.d. 89-92, vol. I), s-a concluzionat că: 1) decesul lui Homa Serghei a survenit la 18.12.2017, de leziunile corporale grave, incompatibile pentru viață.

Totodată, inculpatul Cîșlalî Serghei nu a negat faptul producerii accidentului, însă a negat faptul că s-a produs din vinovăția sa, invocând că persoana decedată brusc a ieșit în fața lui pe banda din sens opus și nu a avut timp pentru a frâna sau de a face alte acțiuni.

Instanța de apel a constatat că declarațiile inculpatului colaborează cu celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii și anume declarațiile martorului Nichifor Tamara făcute în prima instanță, care a relatat că, *„Cîșlalî Serghei, era la volanul mijlocului de transport, mergeau în mașină, bus. ... Ei au trecut de satul Svetlîi, era întuneric, aproximativ ora opt seara, ieșeau din satul Svetlîi la aproximativ 500-600 m, era foarte întuneric, în fața lor se deplasa o mașină mică. Într-un moment dat mașina care se deplasa înaintea lor s-a dat într-o parte ceva să ocolească s-a dat în stânga. Ea s-a gândit că acolo este o groapă și a întors capul și se uita peste geam și nu știe peste cât timp a văzut un om, după care o lovitură în partea ei, parbrizul s-a spart peste ea și a văzut un om căruia i-a memorizat fața și a închis ochii. Ochii acelei persoane erau parcă din sticlă, nu poate explica, cu ochii mari și se gândea că e ceva lovit cu capul, de capul ei toată sticla a căzut pe ea. Cîșlalî Serghei a ocolit obstacolul, încerca să evite tamponarea”*.

Ca urmare analizei probelor instanța de apel a reținut că prima instanță just a concluzionat faptul că inculpatul Cîșlalî Serghei nu a luat în considerație situația rutieră, și anume vizibilitatea redusă în direcția circulației din cauza nopții, nu a ales viteza de siguranță a circulației, ca să aibă posibilitatea de a controla permanent circulația mijlocului de transport condus de el și de a conduce cu el în siguranță, deși inculpatul trebuia să se deplaseze cu așa viteză, care i-ar fi oferit posibilitatea de a o micșora oricând până la stoparea definitivă a mijlocului de transport la depistarea obstacolului.

Referitor la argumentele inculpatului precum că *era într-o stare psihofiziologică normală pentru un șofer, că a fost atent și adecvat, a reacționat la situația din trafic, a ținut cont de momentul întunecat al zilei, nu a încălcat limita de viteză și alte reguli de circulație, nu era în stare de ebrietate*, instanța de apel le-a apreciat critic, or, martorii Nichifor Tamara și Topal Veaceslav în cadrul ședinței primei instanțe și martorul Topal Veaceslav în cadrul ședinței instanței de apel, cât și inculpatul, au susținut că *„mașina care se deplasa în fața mijlocului de transport condus de Cîșlalî Serghei a reușit să evite tamponarea pietonului Homa Serghei”*, iar acțiunile inculpatului nu au fost suficiente pentru a evita tamponarea victimei, or, inculpatul Cîșlalî Serghei putea și trebuia să prevadă orice situație din traficul rutier.

În aceste circumstanțe a concluzionat că prima instanță just a conchis că inculpatul trebuia să se deplaseze cu o viteză mai mică decât se deplasa, asigurând

astfel siguranța în trafic. Iar faptul că *se deplasa cu o viteză admisă pe secțiunea de drum specificată* nu este temei de a-l achita pe inculpat, deoarece viteza de deplasare a inculpatului trebuia să fie potrivită situației și condițiilor rutiere și așa încât să aibă posibilitatea la depistarea unui obstacol să o reducă sau chiar să oprească complet automobilul. În aceste circumstanțe și reieșind din constatările decesului pietonului, s-a constatat că aceste acțiuni nu au fost efectuate de către inculpat.

Or, potrivit prevederilor pct.3, pct. 45. 1) lit. d) și 45. 2) al Regulamentului circulației rutiere, inculpatul nu a manifestat dexteritatea în conducere și nu a redus viteza sau chiar nu a oprit în momentul când a observat pe partea vătămată, iar accidentul rutier este consecința inacțiunilor inculpatului și doar încălcările admise de inculpat sunt în legătură cauzală cu accidentul rutier și cu decesul lui Homa Serghei, astfel, că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier.

Realizarea laturii obiective a infracțiunii din speță de către inculpat, a fost demonstrată pe deplin prin declarațiile martorilor cât și a materialelor cauzei penale, care confirmă cu certitudine faptul comiterii infracțiunii încriminate.

Instanța de apel a constatat că la judecarea cauzei au fost respectate prevederile art. 51 alin. (2), art. 101 alin. (1), (3) art.113 alin.(1), (2) Cod penal, rezumând totalitatea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, raportându-le la starea de fapt și prin justificarea probelor cercetate și analizate în instanța de apel. S-a oferit informații suficiente în sprijinul acuzării, că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, conform indicilor: *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijloace de transport, care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

4.2. Cu referire la argumentul inculpatului precum că prima instanță nu s-a expus asupra acțiunilor lui Homa Serghei, privind încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, instanța de apel a motivat faptul că prima instanță a examinat cauza în limita învinuirii formulate în rechizitoriu în privința inculpatului Cîșlalî Serghei, nu și în privința lui Homa Serghei, iar acțiunile ultimului nu eliberează pe inculpat de răspundere pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță că inculpatul Cîșlalî Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, *conform indicilor: încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijloace de transport și care a cauzat din imprudență decesul unei persoane*, fiind demonstrată prin declarațiile martorilor cât și a materialelor cauzei penale enunțate.

În concluzie instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatului sunt îndreptate de a se eschiva de la răspunderea penală și contravin în ansamblu probelor în cauză. Or, la emiterea sentinței de condamnare prima instanță a ținut cont de toate

aspectele date, iar faptul că inculpatul este conducător cu peste douăzeci de ani experiență și tată a doi copii nu îl liberează de răspundere și nu servește drept temei de achitare.

4.3. Cu referire la argumentele expuse în apelul declarat de procuror cu privire la stabilirea pedepsei instanța de apel a constatat că, urmare verificării aspectelor de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului Cîșlalî Serghei, a considerat că la individualizarea pedepsei prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, de personalitatea inculpatului, de conduita victimei care se afla pe carosabil în timp de noapte în stare de ebrietate avansată și a stabilit o pedeapsă echitabilă și corespunzătoare inculpatului Cîșlalî Serghei în limitele prevederilor art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal și anume de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani. Constatând just că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa cu închisoare.

În contextul verificării legalității pedepsei complementare instanța de apel a constatat o eroare de drept și anume că sancțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii - 18 decembrie 2017 prevedea o pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, iar modificarea actuală (anularea dreptului de a conduce mijloace de transport) a intrat în vigoare prin *Legea cu privire la modificarea unor acte legislative, nr. 138 abia la data de 19 iulie 2018*.

Astfel, a conchis că prima instanță pripit a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatului Cîșlalî Serghei pedeapsa complementară „*anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”, de vreme ce la momentul comiterii infracțiunii sancțiunea complementară prevăzută la art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, prevedea „*privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani*”.

Urmare celor menționate instanța de apel a reținut necesitatea casării parțiale a sentinței, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care Cîșlalî Serghei XXXXX condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, **s-a stabilit** pedeapsa complementară „*privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani*”.

Cît privește acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Homa Valentina, privind repararea prejudiciului material sub formă de cheltuieli suportate de către familie pentru înmormântare în sumă de 70000 lei, și prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în mărime de 130000 lei, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe prin care s-a dispus încasarea de la Cîșlalî Serghei în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Homa Valentina a prejudiciului moral în sumă de 130000 lei, și admiterea în principiu a cererii privind încasarea prejudiciului material urmând că asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă, în acest sens fiind respectate în totalitate prevederile art. 219 alin.(2)

lit. 4), alin. (3), alin. (4) Cod de procedură penală și prevederile art. 2036 alin.(1), (2), art. 2037 alin. (1) Cod civil.

Or, prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă efect compensatoriu.

Prima instanța incontestabil a stabilit că inculpatul prin acțiunile sale ilegale cauzat decesul lui Homa Serghei, iar succesorului părții vătămate Homa Valentina suferințe fizice și psihice, motiv din care a considerat întemeiată soluția primei instanțe nefiind necesar a interveni în această parte.

5. Nefiind de acord cu decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Cahul, avocatul *Grigoriu Aurelia* în interesele inculpatului Cîșlalî Serghei, a declarat *recurs*, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală (*în vigoare până la modificările efectuate prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), solicitând casarea acesteia și încetarea procesului din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele vreunei infracțiuni.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță și instanța de apel nu a acordat aprecierea deplină dovezilor care au fost acumulate la urmărirea penală, nu a stabilit latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii, unele relații cauzale între încălcările traficului și (sau) funcționarea vehiculului cât și a consecințelor periculoase din punct de vedere social care au avut loc. Iar în opinia sa vina inculpatului nu a fost dovedită în mod concludent, deoarece probele admise confirmă mai mult nevinovăția inculpatului decât vinovăția acestuia.

Menționează că, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1473 din 19.04.2018, din concluziile expertului judiciar – *Cozlovșchii Ghenadie* și declarațiile din ședința de judecată, s-a confirmat că „*Cîșlalî Serghei (conducătorul automobilului) cu numărul de înmatriculare XXXXX, nu a avut capacitatea tehnică de a preveni coliziunea cu un pieton prin aplicarea frânării, din momentul apariției pericolului indicat în datele inițiale.*”

Astfel, consideră că din materialele cauzei penale și declarațiile martorilor, care sunt pro și contra, nu se dovedește vinovăția inculpatului, și solicită instanței de recurs de a constata că vinovat în producerea accidentului rutier este pietonul Homa Serghei XXXXX, deoarece ultimul a ignorat prevederile pct. (3), (4), (114) Regulamentului Circulației Rutiere, art. 22, art. 25 alin. (2) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier. Iar Cîșlalî Serghei care este conducătorul auto „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, a respectat în totalmente prevederile Regulamentului Circulație Rutiere, acesta se deplasa pe traseu în loc permis cu viteza regulamentară, manifestând prudență sporită la trafic, conștientizând faptul că pietonii trebuie să traverseze strada numai pe trecerile de pietoni marcate prin marcaje dar și indicatoare.

Susține că prima instanță cât și instanța de apel nu s-a expus privind vinovăția victimei Homa Serghei XXXXX, nu au indicat în sentința și în decizie gradul stării

de ebrietate a lui Homa Serghei, și nu au stabilit gradul de vinovăție acestuia. Nu au luat în considerare aceste fapte importante stabilite de anchetă penală și la cercetarea judecătorească.

Solicită ca, în conformitate cu prevederile art. 275 pct. (3) Cod de procedură penală să fie încetată cauza penală deoarece fapta nu întrunește elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. (b) Codul penal, și dispunerea achitării lui Cîșlalî Serghei.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că hotărârea instanței de apel este întemeiată, iar temeiurile din recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzie că recursul, fiind considerat admisibil, urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*) și a declarat recursul în termen.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor* în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), dacă este considerat admisibil, un complet din trei judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), judecând recursul instanța de recurs este în drept să *admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel*, în cazul în care *eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs*.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, (în vigoare la data judecării cauzei în instanța de apel), instanța judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală*.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost*

individualizată și aplicată just; *dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

La caz, completul de judecată constată că, prin sentința din 07 mai 2021 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, Cîșlalî Serghei XXXXX a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, și condamnat la 4 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis.

În conformitate cu art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Cîșlalî Serghei s-a dispus a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelurile declarate de către: procurorul Procuraturii raionului Taraclia, Chirnev Boris, de către inculpatul Cîșlalî Serghei, și de către avocatul Grigoriu Aurelia în interesele inculpatului Cîșlalî Serghei.

S-a dispus casarea parțială a sentinței în latura penală în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea hotărârii noi în această parte, prin care:

Cîșlalî Serghei XXXXX a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu aplicarea pedepsei complimentare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani. În rest sentința din 07 mai 2021 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia s-a menținut.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*) recursul este admis *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției este expusă neclar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

8. Verificând legalitatea deciziei atacate sub aspectele invocate în recurs, completul de judecată reține că în speță și-a găsit confirmarea temeiul de recurs invocat și prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), prin prisma faptului că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției este expusă neclar, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează a fi expuse.*

La caz, se atestă că instanțele de fond au comis erori de drept, reieșind din următoarele.

Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

În sensul celor expuse supra, se constată lipsa motivării clare de către instanța de apel asupra motivelor invocate în apeluri, reieșind din următoarele considerente.

Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția sau nevinovăția inculpatului de cele imputate prin rechizitoriu, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat.

În același context, completul de judecată, mai menționează că potrivit prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauză trebuie să fie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar ulterior, analizate în coroborarea lor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității informației ce o conțin. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În această ordine de idei, completul de judecată reține că din conținutul deciziei atacate (f.d. 93-111, vol. III), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză fără a da o justă apreciere probelor, judecând cauza în ordine de apel urma a întreprinde toate măsurile necesare de a elucida circumstanțele esențiale ale cauzei, omițând în aceste sens a se expune pe motivele esențiale invocate în apelul declarat de partea apărării.

Prin urmare, se constată că instanța de apel în motivarea soluției nu s-a expus clar, asupra chestiunii esențiale invocate de partea apărării în apelurile declarate (f.d. 189 – 194, 189-195, vol. IV), inclusiv în prezentul recurs ordinar (f.d.186 – 190, vol. IV), menționate și în decizia instanței de apel (f.d. 94 – 96, vol. III), nu a elucidat și *nu a stabilit în ce anume acțiunile inculpatului în calitate de conducător auto constituie încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere și care este legătura cauzală nemijlocită între încălcările admise de către conducătorul Cîșlalî Serghei, și consecințele social periculoase care au avut loc.*

La fel, completul de judecată reține că, instanța de apel nu a oferit o apreciere clară atât Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-1473 din 19.04.2018, cu concluzia expertului judiciar – Cozlovșchii Ghenadie și declarațiilor acestuia oferite în cadrul ședinței de judecată, precum că „*Cîșlalî Serghei (conducătorul automobilului) cu numărul de înmatriculare XXXXX, nu a avut capacitatea tehnică*

de a preveni coliziunea cu un pieton prin aplicarea frânării, din momentul apariției pericolului indicat în datele inițiale.", și care la caz, în lumina farurilor conectate la faza scurtă, constituie distanță de **20,4 m.**, iar la faza lungă – 52,1m. (f.d. 126, vol.II), pe când distanța de oprire în siguranță a mijlocului de transport condus de către inculpat, constituie distanță de la **77 m. la 95,5 m.**, în funcție de viteza permisă pentru deplasare în această parte a carosabilului 80 – 90 km./h. (f.d. 128, vol.II).

Instanța de apel sa expus la general precum că au fost încălcate de către Cîșlalî Serghei prevederile pct. 3, pct. 45 sbpct. 1) lit. d) și 45 sbpct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere și anume „*art.3, care prevede, că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului; art. 45, pct. 1), lit. d) care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: d) situația rutieră; pct. 2) care prevede că în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi depistat de conducător, acesta, trebuie să reducă viteza până la oprirea vehiculului, fără a pune în pericol siguranța traficului*”, fără însă a fi constatat ce anume a încălcat inculpatul, **ce limită de viteză stabilită a fost încălcată și de care urma să țină permanent seamă de situația rutieră**, care anume prevederi din Regulament Circulației Rutiere au fost încălcate din cele menționate la general. Or, aceste prevederi expuse în pct. 3, pct. 45 sbpct. 1) lit. d) și 45 sbpct. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, sunt reguli generale care nefiind colaborate cu altele reguli speciale (detaliat) stabilite expres în Regulamentul Circulației Rutiere, face prematură încadrarea juridică a faptei imputate conform art. 264 alin. (3), lit. (b) Codul penal.

La caz, instanța de apel nu a constatat expres care acțiuni comise sau inacțiuni a lui Cîșlalî Serghei, imputabile acestuia, au precedat și au determinat direct coliziunea în urma căreia a intervenit decesul lui Homa Serghei, or, simplele răspunsuri ale instanței de apel din decizie (f.d.108-verso-109-verso), precum că deși inculpatul nu a încălcat limita de viteză permisă pentru deplasare, acesta urma să se deplaseze cu o viteză mai redusă, pentru a putea de a opri mijlocul de transport în siguranța, nu pot fi puse la baza condamnării persoanei, în circumstanțele de fapt în care instanța de fond în cadrul experimentului efectuat la fața locului a constatat că pietonul a apărut în vizibilitatea inculpatului la distanță de 20,4m., iar conform concluziei expertizei auto-tehnice, distanța pentru oprire în siguranța pentru acest tip de transport, la caz, constituie de la 77 m. la 95,5 m.

În acest sens, instanța de recurs observă că prevederile reglementate de pct. 45, subpct. 1), lit. d) din Regulamentul Circulației Rutiere, imputate inculpatului ca fiind încălcate de către acesta, stipulează obligația conducătorului auto să *conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de situația rutieră*, iar instanța de apel la caz, nu a oferit inculpatului un răspuns clar în ce anume este încălcarea comisă de inculpat, în circumstanțele în care la pct.45 subpct.2) din Regulamentul Circulației Rutiere și imputate inculpatului ca fiind încălcate de către acesta la fel, stipulează obligația conducătorului auto de a reduce

viteza până la oprirea vehiculului, fără a pune în pericol siguranța traficului, *în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi depistat de conducător.*

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel nu s-a pronunțat și nu a oferit răspunsuri clare inculpatului și apelantului în interesele acestuia, asupra motivelor invocate în apel (f.d. 189-194, vol. II).

Față de cele ce preced, în cauza deferită judecării, completul de judecată constată că contrar celor stipulate de legea procesual-penală, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție motivată superficial, fără a se expune clar asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, contrar celor reținute de instanța de apel, completul de judecată opinează că aceasta, la adoptarea soluției, nu a elucidat acele fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemelor de fapt și de drept, acceptând erorile comise de prima instanță, cu privire la calitatea probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, la dubiile privind vinovăția inculpatului Cîșlalî Serghei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, ce a dus la pronunțarea unei soluții motivate superficial.

Subsidiar celor expuse supra, completul de judecată explică că o hotărâre motivată, în sensul jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

Motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Totodată, urmează a se reține că motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere a probatoriului și sunt menționate componentele obligatorii ale motivării unei hotărâri penale.

Revenind la cazul supus judecării, completul de judecată reține că instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile apelantului invocate în cererea de apel, precum și nu a formulat o motivare corespunzătoare asupra chestiunilor care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

În consecință, completul de judecată atestă că instanța de apel a adoptat o decizie pripită de menținere a sentinței primei instanțe, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale menționate supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel, recursul declarat de partea apărării urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În acest context, completul de judecată indică că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Totodată, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu sa fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare.

De asemenea, CtEDO în hotărârea sa din cauza Capacchione împotriva Republicii Moldova din 30 noiembrie 2021, cererea nr. 22616/10, pct. 19, a reamintit că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (a se vedea, printre multe altele, Perez v. Franța [MC], nr. 47287 / 99, § 80, CEDO 2004-I, și Loupas v. Grecia, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019). De asemenea, ea reiterează jurisprudența sa referitor la art.6 din Convenție, că acest articol obligă, inter alia, instanțele să motiveze deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, **această obligație presupune, totuși, că o parte la procesul judiciar poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză** (a se vedea, printre multe altele, Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020).

9. În contextul relatat supra, completul de judecată observă că în temeiul prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, circumstanțe care și-au găsit confirmare în prezenta cauza penală, ori potrivit materialelor cauzei penale partea apărării prin apel a invocat dezacordul inculpatului cu soluția adoptată de către instanța de fond, indicând că acesta nu a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere care ar fi adus direct la decesul victimei, în sângele căruia de către expert a fost stabilită o cantitate de 2,82% de alcool etilic, echivalentul la 2,82 mg./l, ce corespunde stării de ebrietate avansate a pietonului (f.d. 91, vol.I), și că acțiunile acestuia din urmă ar fi constituit încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere prevăzute pentru pietoni, ca participanții la trafic rutier, și care s-a soldat cu coliziune cu mijlocul de transport condus de către inculpat, iar instanța de apel nu i-a oferit ultimului un răspuns argumentat referitor la circumstanțele decisive din care a conchis privind vinovăția inculpatului.

10. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel declarată de partea apărării și chestiunile esențiale supuse atenției sale, și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină

cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

11. Conducându-se de prevederile art. 433 alin. (1), 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul declarat de către avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatului, casează total decizia din 14 decembrie 2022 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, în cauza penală privindul pe Cîșlalî Serghei XXXXX și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie